

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 181884 21 Kž
Novi Travnik, 11.06.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Zuhdije Ćosić, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženih S. K. i R. K., zbog produženog krivičnog djela šumske krađe s iz člana 316. stav 2. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 181884 21 K od 11.02.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.06.2021. godine, a primjenom člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i člana 50. tačka b) i člana 51. stav 1. tačka d) Krivičnog zakona Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 181884 21 K od 11.02.2021. godine u odluci o krivičnopravnim sankcijama tako da se optuženi S.K., za krivično djelo za koje je tom presudom oglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci, a optuženi R. K., za isto krivično djelo, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 181884 21 K od 11.02.2021. godine, optuženi S. K. i R. K. oglašeni su krivim da su počinili produženo krivično djelo šumske krađe iz člana 316. stav 2. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije BiH za koje je tom presudom optuženom S. K. izrečena uvjetna osuda kojom se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 godine i određuje rok provjeravanja u trajanju od 2 godine, a optuženi R. K. je za isto krivično djelo osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 7 mjeseci. Pored toga istom odlukom optuženi su obavezani da oštećenoj ŠPD/ŠGD Srednjobosanske šume, Šumarija Novi Travnik solidarno naknade pričinjenu štetu u

iznosu od 1.362,04 KM, te da na ime troškova krivičnog postupka plate paušal u iznosu od po 50,00 KM.

Protiv te presude žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se prvooptuženom izreći bezuvjetna kazna zatvora umjesto uvjetne osude, a drugooptuženom izreći kazna zatvora u dužem trajanju. U obrazloženju žalbe prvo se navode razlozi kojima se rukovodio prvostepeni sud pri izricanju krivičnih sankcija, a zatim se iznosi mišljenje kako su izrečene kazne preblago odmjerene imajući u vidu da su optuženi oglašeni krivim za krivično djelo za koje kao minimalno propisano kazna zatvora od 1 godine, a maksimalna do 5 godina, da su olakšavajuće okolnosti koje se stiču na strani optuženih precijenjene, te da se tako izrečenim krivičnim sankcijama ne može postići niti specijalna, niti generalna prevencija naročito kada se ima u vidu da su optuženi povratnici u vršenju istog krivičnog djela što ukazuje na veći stepen njihove krivične odgovornosti.

Optuženi nisu podnijeli odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice.

Obzirom da je kantonalna tužiteljica žalbom tražila da tužilaštvo budu obaviješteno o sjednici vijeća, to je ista zakazana i održana dana 11.06.2021. godine na koju su pristupili optuženi koji su u usmenom odgovoru na žalbu predložili da se ista odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda, dok na sjednicu nije pristupila uredno obaviještena kantonalna tužiteljica, pa je sukladno odredbi člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, sjednica vijeća održana u njenom odsustvu.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

U obrazloženju odluke o izrečenim krivičnim sankcijama prvostepeni sud na kraju treće i početku četvrte stranice navodi olakšavajuće okolnosti koje se po ocjeni tog suda stiču kod obojice optuženih, a to je da su priznali izvršenje produženog krivičnog djela, da su se korektno držali tokom vođenja postupka, da su izrazili kajanje, da su dali obećanje da više neće činiti krivična djela, da su nezaposleni, da su lošeg imovnog stanja, da su porodični tako što je optuženi S. K. otac dvoje djece, a optuženi R.K. otac jednog djeteta, da je dio drvene mase zaplijenjen te da je prvostepeni sud imao u vidu pobude zbog čega su počinili produženo krivično djelo, tešku materijalnu situaciju i porodične prilike.

Međutim, neki od navedenih okolnosti uopće ne predstavljaju olakšavajuće okolnosti, a neke je prvostepeni sud cijenio dva puta, pa tako korektno držanje optuženih tokom vođenja postupka ne predstavlja olakšavajuću okolnost nego ponašanje koje se očekuje i podrazumijeva, pa se nema osnova to cijeliti i kao olakšavajuća okolnost. Nadalje, tešku materijalnu situaciju i porodične prilike prvostepeni sud navodi dva puta tako što pored tih prilika navodi da su optuženi nezaposleni, lošeg imovnog stanja i da su porodični. Nadalje, prvostepeni sud za neke

olakšavajuće okolnosti ne daje ponašnje u čemu se konkretno ogledaju i na osnovu kojih dokaza nalazi da su utvrđeni, pa je tako za ovaj sud ostalo nejasno na kakve konkretne pobude misli prvostepeni sud kada iste navodi kao razlog za počinjenje produženog krivičnog djela, a cijeni ih kao olakšavajuće, te u čemu se ogleda uvjerljivost izraženog kajanja i obećanja optuženih da više neće činiti krivična djela naročito kada se ima u vidu da je optuženi R. K. povratnik u izvršenju istog krivičnog djela i krivičnog djela iz člana 286. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, da su mu za oba ta krivična djela izricane uslovne osude kao mjere upozorenja koje bi kao takve bile dovoljne da optuženi prestane sa izvršenjem krivičnih djela ukoliko to zaista ima namjeru kako bi proizlazilo iz sada datog obećanja.

Kada se uz prednje ima u vidu da je za predmetno krivično djelo propisana kazna zatvora od 1 do 5 godina, što također ukazuje na težinu djela i namjeru zakonodavca da zaštiti šumsko bogatstvo države, zatim da se radi o produženom obliku krivičnog djela sačinjenom od dvije zasebne i vremenski bliske radnje, da je u pitanju tehničko, a ne ogrjevno drvo, onda se i po ocjeni ovog suda uvjetna osuda izrečena optuženom S.K. pokazuje kao neprimjerena težini počinjenog krivičnog djela i da se sa takvom mjerom upozorenja ne može postići propisna svrha kažnjavanja pri čemu se u ovom slučaju posebno misli i na svrhu propisanu članom 42. tačka c) Krivičnog zakona Federacije BiH tj. da se na ostale utiče da ne učine krivična djela. Time se želi kazati da se svrha kažnjavanja, naročito za ovakvu vrstu krivičnih djela koja su prema evidencijama ovog suda vrlo česta kao predmet krivičnih postupaka, ne može promatrati samo u odnosu na optuženog S. K. kao počinioca i uvjerenje da će se i sa uvjetnom osudom postići njegovo prevaspitanje i uticati da u buduće ne čini krivična djela, nego i u odnosu na ostale potencijalne počinioce, jer izricanje uvjetne osude za ovakvo produženo krivično djelo, i kada je počinilac ranije neosuđivan, po uvjerenju ovog suda ne može biti dovoljno upozorenje drugima da ne počine ovo krivično djelo, ali ni samom optuženom zbog njegovog ranijeg ponašanja.

Isti zaključak ovaj sud izvodi i kada je u pitanju optuženi R. K. nalazeći da prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio njegove dvije ranije osude od čega jedna za isto krivično djelo, a da su za obojicu optuženih u većoj mjeri nego to stvarno jeste došle do izražaja olakšavajuće okolnosti koje se objektivno stiču na strani istih, a ogledaju se u priznanju krivnje nezaposlenosti, lošem imovnom stanju i da je dio otuđene drvne mase od optuženih oduzet.

Zbog toga je žalbu kantonalne tužiteljice bilo nužno uvažiti kao osnovanu i preinačiti prvostepenu presudu u odluci o krivičnopravnim sankcijama tako što će se optuženi S. K. osuditi na kaznu zatvora u trajanju od 5 mjeseci, a optuženi R.K. na kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci, kojim kaznama će se po nalaženju ovog suda postići propisana svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH pri čemu će se, osim svrhe iz tačke b) navedene zakonske odredbe, ostvariti i ostale propisane svrhe, a posebno da se izrazi društvena osuda učinjenog krivičnog djela i da se na ostale utiče da ne čine krivična djela. S druge strane ovaj sud nalazi da će izrečenim kaznama zatvora u dovoljnoj mjeri doći do izražaja i sve olakšavajuće okolnosti koje se stiču na strani optuženih kada se ima u vidu da je za predmetno krivično djelo kao minimalna zapriječena kazna zatvora u trajanju od 1 godine, dakle da su optuženima ovom presudom izrečene kazne zatvora ublažavanjem ispod granice propisane zakonom tako

što sud nalazi da priznanje krivnje, te materijalni i socijalni položaj, imaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti koje ukazuju da se i ublaženom kaznom ispod minimalne zapriječene može postići svrha kažnjavanja, kao i da se napravi odgovarajuća diferencijacija u stepenu krivične odgovornosti za svakog od optuženih u smislu ranije osuđivanosti optuženog R. K. odnosno neosuđivanosti optuženog S.K.

Zbog svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pravna pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.